

[Tørnæs]

med henblik på, at EF-landene skal være bedre rustede til at tage konkurrencen op også med USA og Japan.

Det ville således være meget ulykkeligt, om det på grund af manglende dansk vilje til at acceptere forhandlingsresultatet skulle være Danmark, der var skyld i, at disse forbedringer ikke ville kunne føres ud i livet, og at målene dermed ikke kunne nås. Ingen tvivl om, at et dansk nej til EF-pakken af de andre lande vil blive opfattet som manglende evne til fra dansk side at leve op til de fælles forpligtelser.

Nogle vil måske mene, at vi bare kan sige ja til det, vi synes bedst om, og nej til resten. En sådan tankegang er komplet absurd. Hvad ville der ske, hvis de andre EF-medlemslande forestillede sig at kunne gøre det samme? Det, som foreligger, er et samlet forhandlingsresultat, og det er derfor nødvendigt, at det er det resultat, samtlige 12 medlemslande siger ja til.

Ikke ubegrundet har forlydendet om et dansk nej til EF-pakken fået mange mennesker til at tilkendegive deres frygt for konsekvenserne af en sådan dansk stilling. Det gælder ikke mindst fremtrædende repræsentanter for dansk erhvervsliv, der samstemmende har tilkendegivet, at et dansk nej uundgåeligt vil betyde dårligere vilkår for samfundet som helhed og for den enkelte. Men også politisk aktive, selv inden for socialdemokratiets egne rækker, har kraftigt påpeget den kolossalt store risiko, Danmark løber ved at sige nej til EF-pakken. Bemærkelsesværdige er også LOs udtalelser, der konstaterer, at vetoretten ikke er anfægtet, at der ikke er tale om nogen hverken nuværende eller fremtidig unionsdannelse, og at der ikke er tale om suverænitetsoverdragelse.

Derfor kan der ikke være nogen som helst tvivl om, at en vejledende folkeafstemning i givet fald naturligvis vil resultere i et klart ja til fortsat dansk fuldgyldigt medlemskab af EF.

(Kort bemærkning).

Ivar Nørgaard (S):

Både hr. Kent Kirk og hr. Tørnæs har i deres to indlæg fuldstændig bagatelliseret de ændringer, der er tale om vedrørende EF-Parlamentets nye stilling.

Jeg vil gerne her citere, hvad det samme parlament, Europa-Parlamentet, i forgårs besluttede i anledning af det resultat, der nu foreligger.

Det besluttede, at man vil udnytte til det yderste de muligheder, den fælles akt indeholder, hvis den bliver ratificeret, og pålægger sit politiske udvalg at sørge herfor. Men det bekræfter, at det vil fortsætte sin kamp i ånden fra udkastet til traktat om en europæisk union med henblik på at nå frem til oprettelsen af en virkelig politisk union mellem Fællesskabets medlemsstater – og så kommer det: »... og i påkommende tilfælde til en afgørelse om, hvilke forbindelser der skal oprettes mellem denne union og de stater, som endnu ikke er rede til at tage dette skridt.«

Det beviser helt klart, at det flertal, der vedtog denne resolution, og som jo altså støttes af regeringerne i Holland og Italien, opfatter dette som en ny platform, fra hvilken de kan kæmpe endnu kraftigere for en union.

Derfor kan det ikke nytte noget at sige, at der slet ikke er tale om nogen ændring. Der er en ændring. Man kan diskutere, hvor stor den er, men den er altså så stor, at de opfatter den som inspiration til en fortsat kamp. Hvorfor gør de det, og hvorfor bliver de andre forbavsede over, at vi siger nej? Fordi regeringen ikke klart nok har understreget, at sådan noget simpelt hen ikke kan gennemføres med dansk tilslutning.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg kan ikke i denne korte bemærkning sige det, jeg vil sige senere om Parlamentets stilling i det hele taget, men jeg vil gerne sige, at hr. Ivar Nørgaards fremstilling her er helt urigtig. Det, der siges i den udtalelse, går ikke på den ganske ubetydelige indrømmelse, man har givet Parlamentet; det er alle enige om dernede. Det er en ganske ubetydelig indrømmelse, det er noget prestige, men det kommer jeg tilbage til. Den går ikke på det. Nej, den går på det, der står i de to øvrige ting.

Det er da klart, at Parlamentet naturligvis vil benytte den anledning, man nu får, til at gå ind i disse nye ting med øget kraft, og det skal vi i Danmark være glade for, for lige-